

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 12061/2025
09.10.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Јелице Бојанић Керкез, Радославе Мађаров, Драгане Бољевић и Јасмине Симовић, чланова већа, у парници тужиоца Производно-грађевинска, трговинска и аутопревозничка радња АА, ББ пр. ..., чији је пуномоћник Гордана Јеленковић, адвокат из ..., против туженог ВВ из ..., чији је пуномоћник Петар Јелић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 77/25 од 06.05.2025. године, на седници одржаној 09.10.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 77/25 од 06.05.2025. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 77/25 од 06.05.2025. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Бору П 901/24 од 15.10.2024. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев да се обавезе тужени да тужиоцу на име накнаде материјалне штете исплати укупан износ од 2.430.049,70 динара са законском затезном каматом од 02.08.2019. године до исплате. Ставом другим изреке, одбијен је евентуални тужбени захтев да се обавезе тужени да тужиоцу на име стицања без основа исплати износ од 2.430.049,70 динара са законском затезном каматом од 02.08.2019. године до исплате. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 493.526,00 динара са законском затезном каматом од извршности до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 77/25 од 06.05.2025. године, одбијена је жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права са предлогом да се о ревизији одлучи на основу члана 404. Закона о парничном поступку.

Према одредби члана 404. став 1. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11...10/23), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачење права (посебна ревизија).

Побијаном правноснажном пресудом одбијен је тужбени захтев за накнаду материјалне штете проузроковане кривичним делом, из разлога што је потраживање накнаде материјалне штете по члану 377. Закона о облигационим односима застарело, у ситуацији када је тужилац поднео тужбу за накнаду штете по истеку 10 година од дана када је штета причињена, као апсолутног рока застарелости кривичног гоњења по члану 104. став 6. Кривичног законика. У конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, уједначавањем судске праксе као и за новим тумачењем права. Питање застрелости потраживања накнаде штете према члану 377. ЗОО довољно је разјашњено у судској пракси, а нижестепени судови су према чињеницама утврђеним у овој парници донели одлуку у складу са правним схватањем израженим кроз одлуке Врховног суда, по коме када је од дана извршења кривичног дела протекло двоструко време прописано законом за застарелост кривичног гоњења, наступа и застарелост потраживања накнаде штете проузроковане тим кривичним делом, без обзира на чињенице које су могле довести до прекида или застоја застаревања.

Из изложених разлога, одлука у ставу првом изреке донета је применом одредбе члана 404. став 2. Закона о парничном поступку.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба ради накнаде штете поднета је 06.08.2019. године, вредност предмета спора је 2.430.049,70 динара и према релевантном курсу представља динарску противвредност 20.641 евра.

Имајући у виду да се у конкретној правној ствари ради о имовинскоправном спору у коме се тужбени захтев односи на новчано потраживање у коме вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, Врховни суд је нашао да је ревизија тужене недозвољена.

На основу изнетог, применом члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Весна Субић,с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**